

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **M. I.**, zastoupena JUDr. Helenou Tukinskou, advokátkou, se sídlem J. V. Sládka 1363/2, Teplice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 472/31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2014, č. j. 12539/14/5000-14503-710158, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 9. 2014, č. j. 15 Af 47/2014 - 68 o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud, v řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, zamítl její návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že bude žalovaným z jejího podnětu zahájen přezkum týkající se doměření daně, a tato situace se projeví v obnově řízení.

Krajský soud v odůvodnění usnesení konstatoval ve smyslu § 73 odst. 1. a 2 s. ř. s., že přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, poukázal na nutnost kumulativního splnění tří podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě a dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně nelze vyhovět. S ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno udělení příklepu na vydražené nemovitosti včetně příslušenství, shledal v tomto konkrétním případě první podmínku (existenci újmy na straně žalobkyně) splněnou, neboť v důsledku napadeného rozhodnutí se majetek žalobkyně zmenší, čímž jí může být způsobena újma. Ke splnění druhé podmínky, jež spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, soud uvedl, že tuto podmínku nemohl

vyhodnotit jako splněnou, protože je nespornou skutečností, že přiznáním odkladného účinku žalobě by byla jednoznačně dotčena práva třetích osob, a to konkrétně vydražitele Ing. D. Č.. Soud při posuzování splnění této podmínky poměřuje vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů a v daném případě však soud není schopen vedle sebe stojící újmy žalobkyně a vydražitele posoudit, neboť žalobkyně v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nijak netvrdila, natož aby hodnověrně doložila, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám, tj. vydražiteli. Žalobkyně však žádné takové skutečnosti v návrhu netvrdila. Soud se proto již nezabýval splněním zbývajících třetích zákonných podmínek, a proto návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl. Nad rámec doplnil, že zahájení přezkumného řízení nebo obnovy řízení je případným důvodem k přerušování řízení, nikoliv však důvodem, aby byl žalobě bez přistoupení dalších okolností přiznán odkladný účinek. V závěru krajský soud stěžovatelku poučil, že proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Žalobkyně v kasační stížnosti uvedla, že ji podává z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Krajský soud posoudil pouze splnění první podmínky, nevyjádřil se však explicitně k podmínce druhé a neuvedl, že se jedná o výhodnější postavení žalovaného jako správce daně při uspokojování jeho pohledávek, reprezentujících za daných podmínek veřejný zájem, a to i byt se jedná o vydražitele-účastníka dražby u správce daně. Ze způsobu vedeného řízení před správcem daně má za to, že je zřejmé, že její újma je nepoměrně vyšší, než jaká by vznikla vydražiteli. K tomu odkazuje na skutečnosti vyplývající z trestního řízení se zaměstnankyněmi správce daně, na to, že sama byla neoprávněně stíhána po dobu delší pěti let s tím, že náhrada škody se vztahuje i na jejího manžela; tuto újmu pak považuje za nepoměrně vyšší, než jaká může vzniknout vydražiteli, který vydražil nemovitost v dobré víře, aniž byl seznámen s okolnostmi práce odvedené pracovníci správce daně. Odkazuje na znalecký posudek o hodnotě nemovitosti, který by měl být ve spise správce daně. S ohledem na výše uvedené stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na důvody v napadeném usnesení uvedené a na poučení v něm uvedené a na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 156/05 ze dne 9. 6. 2005. Navrhl, aby kasační stížnost soud odmítl jako nepřipustnou.

Kasační stížnost je nepřipustná a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl.

Důvody nepřipustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172, publikovaném pod č. 507/2005 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, uzavřel, že rozhodnutí o odkladném účinku žaloby je rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné. V citovaném rozhodnutí zdejší soud uvedl, že „[p]řiznáním odkladného účinku žalobě se pozastavují účinky napadeného rozhodnutí správního orgánu do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). V tomto smyslu jde o stejný důsledek, který s sebou přináší aplikace

pokračování

§ 38 odst. 4 s. ř. s., o předběžném opatření, jenž zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným. Obdobně i toto usnesení lze i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. (...) Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl (...) návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé“ (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2006, č. j. 4 Azs 339/2005 - 51, ze dne 4. 5. 2006, č. j. 6 As 21/2006 - 66, ze dne 28. 6. 2007, č. j. 7 Afs 218/2006 - 103, nebo ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 As 58/2009 - 58; všechna citovaná rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).

Výše citované rozhodnutí bylo podpořeno rovněž usnesením Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/2005, jak žalovaný poukázal, v němž Ústavní soud konstatoval, že „[r]ozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Pokud by této žalobě bylo vyhověno a meritorní správní rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, lze se postupem, který je upraven v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů, domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím.“

Uvedená judikatura je plně aplikovatelná i na posuzovaný případ, kdy kasační stížnost stěžovatelky směřuje proti usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o přiznání odkladného účinku žalobě. V souladu s ustanovením § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, jímž je i rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě. Nejvyššímu správnímu soudu tedy ze zákona nepřísluší hodnotit věcnou správnost napadeného usnesení; krajský soud bude dále pokračovat v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta. Vzhledem k tomu, že v případě odmítnutí kasační stížnosti se stěžovateli vrací soudní poplatek z návrhu v plné výši, Nejvyšší správní soud v dané věci ani nevyžýval stěžovatelku k jeho zaplacení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2014

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu